

Hvad skal jeg gi til misjonen?

Tanker til overveelse.

Gi tid!
Avstå hver dag en viss tid til å høre noe fra misjonsmarken. For at du kan få visshet for hvad Gud vil du nu skal gjøre.

Gi tankearbeid!
Overvei nøie hvad Gud vil utføre i verden, og dvel da især ved misjonsarbeidet! Forsøk å forstå det store arbeid som er blitt utført!

Gi takk!
Tenk på evangeliets store seire i verden! Takk Gud for de rike velsignelser det har bragt! Gud gleder seg over sitt folks takknemlighet.

Gi bønn!
Treng dyper inn i målbevisst og troende bønn! En rettfærdig mans bønn formår meget. De

bønner som når himmelen, når også frem til misjonsfeltet.

Gi penger!
Gi en bestemt del av din fortjeneste! Forsak selv! Gi så det blir virkelige offergaver, og glem ikke at Gud selv er den store giver!

Gi vidnesbyrd!
Fortell andre hvad der er utrettet ved evangeliets forkynnelser, og si dem at du er sikker på at Kristus til sist skal vinne den store seier!

Gi dig selv!
Kristus gav seg selv for oss og for hele menneskeslekten. Han venter at vi skal gi oss selv til hans tjeneste for å forkynne ham i hele verden.

(Trosvitnet.)

Herrens kall: Følg mig.

Av Joh. O. Johnsen, Slemmestad.

Da Jesus vandret omkring her nede i skyggenes land hadde han en oppgave som er den viktigste av alle oppgaver, nemlig å kalle på menneskene. Hvor ofte har ikke dette budskap lydt fra Mesterens leber: Følg mig. Han kaller fra solens oppgang til dens nedgang. Og det fins ikke mennesker som kan komme bort fra at de i større eller mindre grad har kjent Herrens kallelse. Hvor viktig og absolutt nødvendig det er å lytte til Herrens kall. Mange ringeakter og søker å jage dette kall fra seg. Men ved dette menneske, hvor det må skrives: forspilt — forspilt. — Livet er ingen lek. Det er dager og år som er forspilt og som engang skal utsettes med jorden. Vi kan nok kanskje vinne folkets bifall og tilsynelatende mene oss i aktiv nytte for folkets ve og vel. Mitt rike er ikke av denne verden, sa Jesus da jødene vilde krona ham til konge. Han så litt dyper inn i livet. Hvor fattig et hvert menneske er som beveger seg i det materielle. Da Jesus vandret omkring fra sted til sted var det hans livskall å opvekke den enkelte. Og nu var Jesus ute på sykebesøk. Han var ofte opptatt med de syke, lidende — fattige og elendige. Blandt disse følte Jesus seg hjemme. Han søkte sjelden op i de kongelige palasser, hvor de skriftlærde og folkets eldste og prestene hadde sitt sete. For han var ikke velkommen i deres rekker blandt de vise og lærde som mente seg å sitte inne med all visdom og kunnskap, og som mente seg å være de rette til å arve salighet. I vår tekst har vi et slående tilfelle om en tolder som heter

Matheus. Det er godt at Jesus ikke gjør forskjell, men også de foraktede toldere får høre budskapet. Tolderne var bestandig betraktet som et foraktet folk blandt fariseerne og de mente at Frelseren skulde holde seg for god til å ferdes blandt disse lave folk. Og hvorfor lå det et sådant hat og en sådan forakt mellom disse folk? Jo, legg bare merke til, at bestandig det kom fariseerne for øie at Jesus tok inn til en tolder, fikk han alltid påpakning og irettesettelse: Der som du bare kjente dem og visste hvor fele de er, så vilde du nok ikke gå inn til dem, langt mindre ete og drikke med dem. Men det er det samme for Jesus hvor skyldebetyngt vi enn er. Ja, selv horkvinnen kan få lov å komme med sitt syndbetyngede hjerte. Der står hun foraktet med Mose lov imot seg. Hvad vil du gjøre med denne kvinne, — her ser du henne grepet på fersk gjærning. Hvad vil du gjøre med henne? Sten henne ned! Slik lød det fra folkeløpen. Men Jesus går mellom loven og kvinnen, ser med et vemodig blikk på disse som mente seg å være rettfærdige og pene å se til. Jesus kjenner fariseerens liv og vandring. Livet er nok ikke så rent, det er bare de kalkede vegger som ser så vakre ut, men innvendig er full av all slags urenheter. Ja, Herren kjenner alles liv og hjertes, vi kan nok ikke skjule noe for ham, den allmektige, hvis øine er som ildsluer.

Jo, det er håp for den foraktede, nedsunkne kvinne. Vel har du syndet og fortjener å bli stenet, men dine motstandere er nok

Forts. 4. side.

Veien til glede.

Alle jager efter gleden, men akk så mange blir skuffet. Selv det gladeste verden vet skuffer til sist. Kun Jesus har en fullkommen glede å gi. En glede der er ovenfra og kommer som en fullkommen gave fra lysenes fader. Det er glede ved å være et Guds barn. Ren er den, fullkommen er den, og evig er den. Men veien til den glede er bønne. Bed, og I skal få, at eders glede kan bli fullkommen. Vil du bli glad, så bed. For ditt hjertesukk er der åpen vei til Gud. La det stige, om det er aldri så fattig og famlende, det henter dog gleden ned til dig.

Rosen.

De skjønneste roser vokser kun der, hvor grenen er riktig beskåret. Når den okuieret og nedskåret er, da vokser den, skjont den er såret. Ti da skyter saften i grenene op, snart står den der frodig med blade og knopp, som så blir de heiligste roser.

Hvis busken får vokse just slik som et tornekraut vil den blive. Og ingen vil synes at tornen er giid, ti den kan kun stikke og rive. Men kommer det først under gartnerens kniv, da blir det et annet mål for dens liv: Å bære de duftende roser.

Beskjær mig da Jesus som du ser er rett, la intet få stenge og hindre. Bortta alt mitt eget så vokser jeg rett, din nåde vil smertene lindre! Så drikk jeg glad av det levende vann, derav får jeg kraft så vokse jeg kan lik rosen til Mesterens ære. 2. kor. 2. 15.

Agda Svangerud, (i Eidsv. Bl.)

Tro — forvisning.

Troen er roten, forvisningen er blomsten. Du kan aldri ha blomsten uten roten og omvendt.

Tro er den stakkars skjulvende kvinne, som midt blandt folket kom bort til Jesus og rørte ved sømmen av hans klær baktill.

Forvisning er Stefanus stående rolig midt blandt sine anklagere, sigende: «Se, jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stående ved Guds høire hånd». Ap. gj. 7, 6.

Tro er den botfærdige røvers sigende: «Herre, tenk på mig når du kommer i ditt rike».

Forvisning er Job sittende i støvvet full av sår sigende: «Jeg vet at min gjønslør lever. Se, vilde han slå mig ihjel, skulde jeg dog ikke håpe?»

Tro er Peters rop, da han begyner å synke: «Herre, frels mig!»

Forvisning er den samme Peters erklæring for rådet ved en senere anledning: «Han er den sten som blev forkastet av eder, I bygningsmenn, den som er blitt til en hovedhjørnesten. Og det er slett ikke frelse i noen annen».

Tro er den engstelige bevende

stemme: «Jeg tror, Herre! hjelp min vantrø».

Forvisning er den trøstefulle utfordring: «Hvem vil anklage Guds utvalgte? Hvem er den som fordømmer? — Herren er den som rettfærdiggjør».

Tro er liv. Hvilken stor velsignelse. Moody.

Ordet.

«Guds ord i vår bibel består, som klippen i brusende hav» o. s. v. (Schib. 410). Når denne sannhet blir levende for hjertet, ja da stemmes amen og halleluja til ham som livet gav. Jeg leste en dag en liten beretning om en døvstum som gir tilkjønne ordets fullkommenhet. Her vil jeg få gjengi den:

For en tid siden holdtes der eksamen i en skole for døvstumme, og en av guttene kom frem og blev forelagt noen skriftlige spørsmål.

— Hvem har skapt jorden? var det første.

Gutten tok pennen og skrev: I begynnelsen skapte Gud himlen og jorden.

Læreren skrev nu: — Hvorfor kom Jesus til verden?

Der fløi et smil over guttens ansikt og han skrev:

— Det er et troverdig ord og fullt verd å mottas, at Jesus Kristus kom til verden for å frelse syndere.

Læreren stod og tenkte seg om litt og så skrev han til slutt:

— Hvorfor blev du døvstum? Igjen tok gutten pennen. — og med et forunderlig ydmykt og fredsfullt uttrykk i ansiktet skrev han Jesu egne ord:

— Ja, Fader, fordi således skjedde, det som var velbehagelig for dig.

Synes dette legger klart frem at Guds ord er innholdsrikt. Amen.

Gjennem løftets land med takk og lov vi går, av mer enn trede tusen løfter hans ord til oss består,

Og de i Jesus har sitt ja, og sitt amen i ham de får.

Gud æres ved oss og derfor vi så frydefulle går.

Isaac Newton, den store naturforsker, sa en gang:

Vi burde ikke lese bibelen slik som en advokat leser et testamente, men som den rettmessige arving leser det.

Advokaten leser, som naturlig er, testamentet med kritiske øine, men uten at det berører hans hjerte. Han prøver om dokumentet er ekte og undersøker det nøie. Leser vi bibelen på denne måte, er det klart, at den hverken blir til glede eller gavn.

Men lykkelig er du som leser den som arvingen. Da jubler du, da priser du Gud for alt hvad han har gitt dig. Da blir bibelen dig et uuttømmelig skattkammer.

F. t. Vestby den 17. novbr. 1929.

Eders broder H. I. Ersrud.

En mors svar på bønn.

Den kjente predikant Albert Lund, Oslo, beretter om en oplevelse fra et møte i Brooklyn:

En aften efter møtets slutt, spurte jeg om det var noen som vilde overlate seg til Herren og gi det tilkjønne ved å reise sig. Det blev en forunderlig stillhet i salen.

Så reiste sig en mann, en til og ennu en tredje.

Jeg lot dem komme frem, så vi kunde få be med dem.

Da de var kommet frem falt de hinannen om halsen.

Jeg blev forbauset herover og spurte om de kjente hverandre.

— Ja, svarte de. — vi er brødre.

Jeg bad dem fortelle sin historie, og de fortalte følgende:

De hadde en troende mor i Norge, som alltid bad for dem. Når den eldste sønnen skulde for late hjemmet for å reise over til Amerika, hadde hun sagt: «Jeg skal fortsette med å be for dig, som jeg alltid har gjort, mens du var hjemme».

Når den annen reiste, sa hun til ham: «Hils din bror og si at jeg stadig ber for ham. Og like-

som jeg ber for ham, vil jeg også be for dig».

Så kom dagen da den tredje sønn skulde reise.

Moren sa: «Hils de to der borte og si at jeg ber for dem. Og nu vil jeg be for dere alle tre, til jeg får se dere frelste».

Da den yngste sønn traff sine brødre, fortalte han dem hvad moren hadde sagt. Men de svarte: «Stakkars mor, hun mener det nok godt, men hun er så enfoldig og kommer nok til å be lenge for oss».

Denne aften hadde de tilsynelatende som ved et tilfelle kommet til møtet av nysgjerrighet, da de så menneskene strømme inn.

Men den kvelden blev for dem den siste i syndens tjeneste. Guds Ånd blev dem for sterk, så de alle tre overlot sig til Herren.

Det lønner sig å benytte bønnens rettighet. Bed og I skal få.

Palmetreet

blir meget høit og er såre skjont å skue. Dets frukt er meget verdifull. Av grenene forferdiges kurver, rep og sekker, av bladene matter, sandaler og mange andre ting. Det er eviggrønt og opnår en meget høi alder. Hvilket skjont symbol på den troende: «Den rettfærdige spirer som palmen.»

Korsot.

Guds barn er som kirkeklokene: de får slagene, men vi andre hører deres klang. Og jo hårdere slagene faller, dessto sterkere bever tonene, men dessto videre når også klangen med bud fra Herren til sjelene.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Enighet.

Hvor godt og liflig det er at brødre også bo sammen (i enighet).

Det er som den gode olje på hodet som flyter ned på skjegg, det som flyter ned på sømmen av hans kledebon. Som Herrens dugger flyter ned på Zions berg, til der har Herren forordnet velsignelsen, liv inntil evig tid. Salm. 133.

I menigheten har Herren forordnet velsignelsen å være. Guds løfte her står fast til evig tid.

Det er så lite å merke av at oljen flyter i menigheten idag, men årsaken finnes i at det ikke er enighet.

Jesu ord til oss: Jeg ber ikke for disse alene, men også for dem som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ett, likesom du, Fader, i mig, og jeg i dig, at også de må være ett i oss, for at verden skal tro, at du har utsendt mig, og den herlighet som du har gitt mig, den har jeg gitt dem, for at de skal være ett, likesom vi er ett. Jeg i dem, og du i mig, for at de skal være fullkomne til ett, så verden kan kjenne, at du har utsendt mig og elsket dem, likesom du har elsket mig, Johs. 17, 20-23.

Vi ser at herligheten er gitt oss i fødselsgave.

Hvorav kommer all ufreden iblandt eder, er det ikke eders lyster som fører krig i lemmene?

Striden har her tatt enighetens plass i menigheten og oljen kan derfor ikke flyte, da tilførselskanalene er tilstoppet. Vi leser om apostlene at de oppløst samdrøktig sin røst til Gud, og da de hadde bedt, skalv stedet og de blev alle fylt med den Hellig And. og de lærte Guds ord med frimodighet.

Av sendebrevene ser vi at det skrives til engelen for menigheten, men da menigheten var kald og lunken, vender engelen sig til den enkelte og sier: Så råder jeg dig, at du kjøper av mig gull, glødet i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær for at du kan kle dig i dem, og din nakenhets skam ikke skal bli åpenbart, og salv dine øyne med sølsnøve for at du kan se. Ap. 3, 18.

Man kan jo ikke helt gå bort fra at der er enkelte som har gren og kjenner oljen flyte, men det var i menigheten den også skulde være. Skal denne vokse må dette være i menighetens eie. Ja, hvorav kommer det at det mangles, jo fullkommenhetens (menighetens) sambånd er kald. — Kjærligheten er jo gitt for å tilgive, glede, opmuntre, varme og tjene hverandre, ja kjærligheten

har så mange gode, edle egenskaper, les 1. kor. 13, 4-13, og den som blir ikleddt den han blir ikke noe stort, nøies med den minste plass akter alle andre høyere enn seg selv. Kildens utspring er Jesus, han er kilden med det levende vann. Det sies at liden kan slukkes, men når vannet trenger frem kan ingen hindre de krefter som det fører med sig, og Jesus er det levende vann. Han kom for å gi liv ja overflod av liv. La oss mere søke så dette kildeveld måtte gjennomtrengre ånd, sjel og legeme således at verden kan se at vi har Jesus, og at det må bli som i Salm. 1: at syndere ikke kunde bestå i de rettferdiges menighet.

Brødre og søstre våkne opp for hvad vi trenger, så vi ikke finnes nøkne, Jesus kommer snart. La apostlen Peters formaning i annet brev kap. 1, 3-11 legges på hvert enkelt hjerte så får vi nok kjenne at salveoljen pånytt skal flyte.

Drammen i november. En broder i Herren.

Borte fra legemet, hjemme hos Herren.

Fredag den 8. d.s. fikk min kjære hustru flytte bort fra denne tåredal for å være med Herren. For henne kom det som en befrielse, da hun i lengere tid hadde vært nedbrutt til sin krop.

For lille Victor og mig er det tomt etter henne. Hun var nemlig en av de lyse gemyttene som alltid var glad — selv under de største prøvelser. —

I snart to år har hun vært syk og jeg forstod etter hvert som tiden gikk at hun ikke vilde bli gammel. Selv kunde hun ikke forstå at hun skulde dø. Hun syntes hun hadde så meget å leve for. Det gikk også en lang tid før hun blev villig — men aldri glemmer jeg den dag da jeg kom inn på sykehuset til henne og hun strålende jublet mig imøte: Henrik, jeg er løst!

Hun levde noen uker etter den dag, så fikk hun slutte. Det blev ingen dødsdram, hun sovnet inn, som da blåser ut et lys.

Hvad han tager, hvad han giver, samme fader han forbliver. Gøteborg i november 1929. Henrik Eilertsen.

For Gud

gjelder ingen annen gjerning enn Kristi egne gjerninger. Dem må du på dine vegne la handle med Gud og selv ikke gjøre noen annen gjerning for ham enn å tro dette at Kristus gjør sine gjerninger for dig og fremstiller dem for Gud.

M. Luther.

Brev fra England.

Scarborough 4. novbr. 29.

Elskede venner i Jesus Kristus. Han skal vorde som et tre der er plantet ved vann, og utskytter sine røtter ved vann, og som ikke frykter — halleluja — når der kommer hete, men hvis blade er grønne og som ikke spørger i tørkens år og ikke later å være frukt. Jerm. 17, 8.

Et tre, som ikke har noe vann, visner og dør. Men et tre, plantet ved rinnende vann, er alltid vørgt og bringer sin frukt ut til verdskvegelse, og utbreder sine grene så alle kan finne skygge under dem. Så skulde den kristen være. Vi er plantet ved det levende vann (han ord) og skulde brede våre åndelige grener, så vi kunne hjelpe dem, som er i et tørt og vannsmektende land.

Vil igjen få sende noen ord til «Misjons-Røsten» med takk for bladet. Er kjært å få følge med og høre hvorledes vennene har det bortover. Men størst av alt er at Guds sak går frem til seier.

Vil forsøke å skrive litt herfra. Den 4. oktober var en stor dag for skolen B. S. kunde feire 7 års fest.

Der var arrangert 3 møter i Kingsway Hall, London, og Principal H. Carter ledet. Formiddagsmøtet var helliget ganske helt for bønn for B. S. M. A. og for alle Guds barn. Br. Carter bemerket at det var godt å se så mange var fremmøtt fra alle kanter av England. Der blev oplest en hel del telegrammer fra elever som nu er ute i fronten med det herlige budskap. Fikk kjenne Guds underbare nærhet, at han åpnet de himmelske vinduer, så

der blev luft i forsamlingen. Takk og lov. Tiden gikk bare så allfort fort, og møtet måtte avbrytes. Ettermiddagsmøtet tok sin begynnelse kl. 3. Alle ledere og interesserte venner av B. S. var tilstede. Der blev gitt en kort rapport om forskjellige arbeider innen B. S. Den første var br. R. C. Thomas (Misjonær i Afrika. men for tiden hjemme). Han hjalp br. Carter med skolens start. Talte blandt annet om alle prøvelser som møtte dem, hvor få elever der kom o. s. v. Men igjen nem alt var Herren trofast. Så talte br. J. Carter om de første forsamlinger som sluttet sig til B. S. Den tredje taler var br. C. L. Parker, lærer ved skolen i Hampstead, London. Var dyrebart å høre om Guds usedvanlige førelse med ham, hvorledes Herren førte ham ut fra Oxford universitet og kirken og til Bibelskolen og assembly of God. Den siste taler var br. H. Carter, selv særlig en profeti han fikk angående skolen. Herren talte til ham at der skulde komme elever fra fjernne lande. Og så er skjedd, 60 stykker er gått ut fra skolen og arbeider nu i forskjellige lande.

Der har raset en heftig storm angående skolen, og br. Carter er blitt beskyldt på det heftigste. Men pris skje Gud, Herrens hånd har holdt ham oppe gjennom alt, og fiendene har måttet falle til fote. Undervisningen er fri for alle. Kun betales der for kost og losji. Må Gud velsigne eder alle. Eders i Jesus Alfhiild Holmen.

Forgjeves?

Så meget har i oplevet forgjeves, om det da virkelig er forgjeves. Gal. 3, 4.

I brevet til Galaterne skriver Paulus disse ord som for mig synes meget alvorlige. Oplevet forgjeves! — Kjent Guds frelsende og bevarende makt; og så atter vende tilbake til verden. Hvor usigelig trist. Mange er det som er kommet i den stilling som skriften her peker på. Så meget har i oplevet forgjeves. Ja i sannhet, vender vi tilbake da er det forgjeves alt vi har oplevet. Så sant vi fremdeles løper på banen, løp da så i kan vinne prisen. 1. kor. 9, 24. Vi er ikke av dem som undrar oss, men tror til sjelens frelse. Hebr. 10, 39. Tror til sjelens frelse, ja dette er å løpe, så vi vinner prisen. Apostlen Peter sier: «I det i vinner frem til endemålet for eders tro, sjelens frelse.» Og Paulus: «Så har jeg fullkommet løpet og bevaret troen, så ligger da rettferdighetens krans rede for mig, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi mig på hin dag. Dog ikke mig alene; men alle som har elsket hans åpenbarelse.» 2. Timot. 4, 7-8. Det er vel verd å løpe på rennebanen her, når målet himlen er.

Denne alvorlige ord «forgjeves» kommer her i forbindelse med disse som i sin tid begynte å løpe på banen. Begynnelsen var både interessant og herlig. Men idag er mange stanset i løpet.

Paulus sier til Galaterne: I løp godt, hvem hindret eder fra å lyde sannheten. Gal. 5, 7 og 4, 9. Galaterne vendte tilbake til loven. Nu vendes der tilbake til verden, og hvor trist denne stilling er. Det kan vi se når vi leser 2. Peter 2, 20-22. La oss derfor ta oss i vare, at ikke noen av eder skal synes å være bleven liggende efter, da et løfte om å komme inn til hans hvile ennu er forhånden. Hebr. 4, 1-6, 11-12, 12. 1p. 1-3. Vi vil ikke være av dem som undrar sig, men som fortsetter løpet. Halleluja. Paulus skriver til Tessalonikerne: Ti nu lever vi, såfremt vi står fast i Herren. Ja, lovet være Gud. Snart kommer Jesus! Og henter sin brud. Måtte vi alle være av dem som lik Johannes kan si: «Kom, Herre Jesus.» Ap. 22, 20. Heru sier også: «Og nu mine barn, bli i ham! for at vi når han åpenbares kan ha frimodighet og ikke bli tilskamme for ham i hans tilkommelse.» Joh. 1, 2-28.

Arendal i november.

En broderhilsen til alle Guds barn.

Karl Iversen.

Gjør ditt beste.

Begynn med et edelmødig hjerte!

Tenk ut hvordan du kan tjene andre. Da skal du finne hvordan utveiene åpner sig. Selv skal du ikke bli glemt.

Gjør ditt beste ut av hvad du har, og det skal rekke langt nok.

Emerson.

ORD FOR DAGEN.

Fader, jeg vil, at hvor jeg er, der skal også de, som du har gitt mig, være med mig, for at de skal se min herlighet som du har gitt mig, fordi du har utsendt mig, for verdens grunnlov. Joh. 17, 24.

FRA SP

Søndagsskolearbeidernes møte.

Det er med stor glede vi kan meddele søndagsskolearbeidernes møte de forskjellige steder om søndag som skal holdes søndag 8. desember 1929 i lokalet Bethel, Ski.

Da der i en lengere tid har vært et ønske hos mange å komme sammen og samtale om søndagsskolesaken, har vennene på Ski et vakker høst i lokalet til benyttelse søndag 8. desember. Det blir møter med samtale kl. 11 formiddag og fest for søndagsskolearbeiderne og interesserte kl. 3.30. Av de som kommer om bl. a. er opstatt henvisning til annonsen annet sted i bladet idag.

Dette lille stevne vil sikkert bygge på meget av interesse og håper det også vil bli til berikelse og lærdom for fortsatt arbeid i den store tjeneste for vår Herre Jesus.

Enhver der er interessert i søndagsskolen og dens fremtidige arbeid burde absolutt bry seg ut den søndag, for å delta på søndagsskolemøtet. Evangelisten Eugen Thoresen m. fl. vil delta. Vennene på Ski vil også spørre for fellesmiddag til de som ikke kommer, men da må det meldes før innen 6. desember til br. C. Dahl. Smørbrød blir det kaffe, melis og småbrød å få på kjøpet. Det vilde være riktig gjeldt om det blev stor deltagelse. Bed for dette møte.

For å få en oversikt over verdens mange som kommer til de forskjellige forsamlinger, på forhånd gjør vi opmerksom på de som skal komme. Som de så vel møtt søndag den 8. desember. Stefan Trøber.

Nøden i Kina.

Hungerns virkninger i Shensi, Shensi og Kat de fikk su er uhyggelig, idet 30-40 millioner er rammet. Ifølge telegraf fra Peking er over 2 millioner døde av sult, likesom hundre tusen ligger døde på grunn av sultmatmangel. Man frykter for den kommende vinter vil være fryktelig.

Religionsstifteren.

En lærd franskmann vil innføre en ny religion, men liten forståelse. Han beklaget til den berømte biskop og statsmann Talleyrand. Denne svart «Det å innføre en ny religion er en lett sak: Gå omkring i landet og gjør underverker, helbrede alle slags sykdommer og vekke døde! La Dem siden korsfeste og begrave og stå opp fra graven den tredje dag! Når De har ført dette skal det bli lett for Dem å få mennesker til å tro Deres nye religion».

Nye abonnenter

får nu Misjons-Røsten gratis resterende del av året.

FRA SPREDTE FELTER

41,400 kroner.

Filadelfia-forsamlingen i Stockholm har i sin vekst sprengt sitt lokale og har i lengre tid benyttet Auditorium til sine møter, særlig høst og vinter. Dette nummer omkring 2500—3000 mennesker, men det har vist sig at også dette lokale er for lite.

Grunnmuren til det nye lokale er nu ferdigbygget — uten at man har stiftet noe gjeld på byggearbeidet.

Ved en offerdag 10. novbr. til fortsatte arbeid kom det inn 41,400 kroner.

Et vakker resultat av kjærlighet til arbeidet for Herrens sak. Og dobbelt prisverdig under øieblikkets forhold.

Når Herren er med, hvem kan da være imot?

Hilsen fra misjonsvennene i Mjøndalen,

som arbeider for Ruth Pedersen og Ester Pettersen.

— Kan de fattige være med i misjonsarbeidet?

— Ja, de er utvalgt til å være rike i troen, hvilket er mer enn å være rike på det forgjengelige gull — også i opofrende misjonsgjerning. Herren fører gjennom de trange pass, fra seier til seier. Det kan oplyses at ovennevnte to søstre — likesom flere andre misjonærer — fikk en særlig smal vei og trang port i og fra hjemlandet, efter at de la av sig alle partimerker, idet Herren ikke gav dem ro i sin ånd hverken som «Erikanere» eller «Barrattister», men gikk ut og inn med evangeliet hvorsomhelst det blev gitt dem anledning.

Det blev noen små venneklokker og enkelte prøvede, fattige på verdens gods, som det blev lagt på hjerte å ta op Aron- og Hur-tjenesten i Herrens gjerning til kinesernes frelse ved Ruth og Ester.

Som de fleste av misjonærene kunde også disse søstre forblitt i sin gode livsgjerning eller mottatt tilbud fra et misjonsselskap. Men Bibelens misjonærer var utsendt av den Hellig Ånd, ved menighetens. Ap. gj. 13, Rom. 10, 14—15. Enkelte har takket Gud meget for at de fikk herbergere og gjøre det lille de kunde for disse misjonærer. Efter at de første svære byger er over, og Herren har gitt sitt nådens ord vidnesbyrd ved misjonssøstrenes gjerning derute i Kina, kunde vi kanskje fortelle litt om hvor underlig Herren er i alt hvad han gjør også her hjemme.

I de siste dage skal der bli vanskelige tider og at tiden er vanskelig det merkes på mange måter, både temelig og åndelig.

Vil berette litt om en troende broder som halvannet år har vært uten fast arbeide. Familien tallet 6—7 medlemmer. Halvdelen av denne tid hadde broderen intet arbeide og intet forråd. Den øvrige tid hadde han av og til noe løsarbeide hos bønderne. Hustruen hans gode medhjelper, satte godviljen til og tok arbeid med vask og potetoptagning m. v., somme tider uten godtgjørelse hos fattige.

De levte i tro til Guds løfter og sier selv at de — med undtagelse av noen dager, da mismot og

klage angrep husmøren — levte velnæret ved nøisomhet, sorgfri og vel tilfreds, og takker Gud meget for denne tid. De betalte hele tiden sin husleie og skatt og blev ingen noe skyldig. De samme som fra først av kritiserte mannen fordi han lot arbeidet gå fra sig, idet han nektet å bli med i organisasjonen, kom siden med mat og annet. (Ydmygende å ta mot gaver sådan? Ja visst, men skriftmessig kristendom både å gi og å ta imot; — en forrett). Jeg lærte bl. a., sier broderen, at en kristen behøver ikke å være arbeidsledig, om man ser bort fra den store fortjeneste og arbeider i troskap. Det kan bli en liten pust i bakken og noe avvekslende, men som fuglene skal vi hente vår mat når vi kan. Alltid arbeidsvillige, og ellers sitte i ly og vente om været er oss imot. Se til liljene på marken.

Ved å næres av Guds løfter vokser vi Guds vekst og ikklædes Kristi rettferdighet, vandrende i de gjerninger han har lagt ferdige — tro mot ordet og mot samvittigheten, tro i vår livsgjerning og villige til hvad som helst, finner vi også at Guds frykt har for-gjøttelser for dette liv og for det tilkommende. Husk også at det er Herrens velsignelse som gjør rik og ikke vårt nøisommelige arbeid. Arbeid altid for Herren. Apostelen lærer oss også strevsomt arbeide —. Gjør vi da også alt for evangeliet skyld vil vi gå ham imøte med glede og ikke sukkende.

Ja, må vi bli i ham og må hans fred få bevare hjertet og tanke. Filip. 4, 4—7. Da vil han stadfeste vår gang i ord og gjerning. Dertil trenger vi: 1. Å våkne hver morgen som de der blir lærere, 2. at nåden får styrke hjertet fra stund til stund, 3. å betrakte Guds ord i sammenheng og 4. gående hans budords veie med glede. Merk. 2. Tim. 3, 16.

Den foran nevnte familie tjener nu ca. 40 kr. pr. uke + potetjord. Familien er atter øket, men tross den store forsørgelsesbyrde er familien en av de aktive misjonsvenner. Spesielt i for-bøn-nens tjeneste, hvilket misjonærene ber om mere enn penger. Deres småbarn sender med glede sine småbrev til Kina. Vi tror slike familier er det best stillede og har en god grunnvoll for den kommende tid, idet de samler sine skatter i himmelen, og erindrer de ikke har sitt rike av denne verden. Nøisomhet er den største vinning og tilfredsstiller mer enn når korn og most er mangfoldig.

Hjertelig hilsen fra en ringe medtjener for kinesernes frelse.

M. G.

Kvittering.

Innkomet bidrag til br. Si-gurd Grønvoild:

O. A. L. Haugesund kr. 19, Vennene fra Møsterhavn 50, Anders L. Høgdalstad 10, En søster fra Svelvik 30, Jarlsberg 4, Myre (Hyllen) 10, Venner fra Haugesund ved A. O. L. 20, Andersen Oslo, 10, Venner fra Volda 25, Aksel Haraldsen fra Hurum 65, En br. fra Hurum 2, tilsammen kr. 245,00, hvorfor kvitteres.

Hjertelig takk til alle som har vært med med sin gave, stor eller liten. Beløpet er oversendt br. Grønvoild den 22. novbr. 1929.

Han vil da innsette dette beløp på sin nye konto til neste utreise. Han er som bekjent for tiden hjemme for å samle midler til sin neste utreise. Og han har selv arbeidet sig hjem for å spare misjonspengene og er nu i fullt arbeid. Jeg vil be alle venner å ta mot ham og hjelpe ham med midler så han straks kan komme ut. For misjonen.

Johan O. Johnsen, kasserer.

Hilsen fra U. S. A.

Kjære Misjons-Røsten!

Herrens velsignelse følge dig! Kjenner at jeg må sende en takk til vennene som var med å be for oss under reisen til U. S. A. Herren ga oss en god tur, og møtene på båten velsignet Herren. Agnes oversatte mitt budskap, så det blev både på dansk og engelsk. Noen fra 1ste kl. passasjerer var også med, så møtene var godt besøkte. Det er godt å få rope ut nådens år hvor en ferdes. Det gir glede og seier.

Nu har vi allerede vært i Brooklyn over en uke, med møte hver aften og tre om søndagen. En åpen dør har her vært og Herren virker. Takk for at vi blir husket i eders bønner. Her samles mange norske på møtene og det er en fryd å dele ordet sammen. Vennene vil at vi skulde stanse en stund her, men vi lengter tilbake til kineserne. Bed for oss venner at vårt besøk i State-ne må bli til seir for Jesu navn.

På fleres forespørsel skal jeg få bekjentgjøre at br. G. B. R. g. h. Youngsgate 1, Oslo, kjenner det som kall fra Herren å stå som kasserer for den misjon som Herren i sin store nåde vil la oss utføre i Kina. Vårt store mål er at kineserne må kjenne Kristus og kaffen av hans opstandelse og striden gi budskapet ut til sine landsmenn. De innfødte evangelister som er derute og som har stått for arbeidet den tid vi har vært hjemme, skriver at det er godt håp om fremgang og seier

for Jesus. Dere kan nok da forstå at vi lengter ut. Vil derfor opmuntre alle som kjenner sig ledet av Herren å være med så vi kan benytte den kostbare tid. Jesus kommer snart! Halleluja!

Hilsen til alle venner. Agnes hilser!

Broderligst
Torkild Rasmussen.

Uhyggelig kristenforfølgelse i Russland.

Tretten flyktninger har det lykkedes å rømme fra sovjets inntrengningsleir, dette helvede på jorden, mot hvilket selve den berfyrkede Djevlepen skal være et feriested, og efter uhorste strabaser og lidelser lyktes det dem å nå over den finske grense. Det som spesielt bør bemerkes er den skjebne som møtte en troende gruppe på omkring hundre medlemmer. Herom skriver en avis:

«Der hadde i leiren dannet sig en religiøs sekt på omkring hundre mennesker. Vokterne fant ut at andakten i virkeligheten var et planlagt fluktforsøk, og da ingen provokasjon kunde bringe sekten til å begå noe udisiplinert, besluttet man til slutt å la hundre lide døden for «opviglingstendenser.»

Henrettelsen var så fryktelig at man vanskelig vil tro at noe slikt kan foregå i det tyvende århundre, selv i Russland. En bitende kald februar dag blev alle hundre dømt, det vil si sekten i sin helhet, ført ut i nærheten av barakkene. Her blev de tvunget til å bryte sine egne grave i jorden som der jo var tale i. Da det arbeidet var gjort, fikk enkelte av de dømte, som ikke hadde arbeidet flittig nok, hender og føtter hugget av. Så blev alle sammen levende drevet ned i gravene og rodegardister holdt vakt med skarpe bajonetter helt til den siste av de dømte efter lange pinsler var frosset ihjel. På denne måten kan det jo med sannhetens rett hette i rapportene at de var frosset ihjel.»

Søndagsskolemøte

agtes holdt, om Gud vil, søndag den 8. desember 1929 i lokalet BETHLE, SKI.

hvortil alle søndagsskolearbeidere og interesserte er hjertelig velkommen.

Møte med samtale kl. 11 formiddag og kost for søndagsskolearbeidere og interesserte klokken 3,30 etten.

Blandt de emner som er opsat kan nevnes:

1. «Et godt forhold og godt samarbeid blandt søndagsskolearbeiderne».
2. «Er det pakrevet å komme sammen og drøfte søndagsskolesaken?»
3. «Nødvendigheten av felles tekstbok med inndelte lekse-skrifter for små og store barn».
4. «Forkynnerformen». — Og flere andre emner som er av stor viktighet.

Evangelist E. Thoresen m. fl. deltar.

De som ønsker å delta i en eventuell fellesmiddag bør melde fra innen 6. desember. Pris kr. 2.00 pr. pers. — Kaffe, melk og smørbrød fåes på lokalet.

Innmeldelse skjer til br. Carl Dahl, Enherheim, Ski. — Telf. 162.

Småplukk.

Det er utvilsomt den største forbrytelse et menneske kan begå mot et annet menneske å tilintetgjøre dets tro på Gud.

•
A slippe en gal hund løs er en ubetydelighet sammenlignet med hvad djevelen kan gjøre med en løssluppen og sladreng tung.

•
Den første bok barnet leser, er foreldrenes eksempel.

•
Før du fikk en plass her på jorden, hadde du plass i Guds hjerte.

•
Troen gjør sterk, håpet gjør glad, kjærligheten gjør salig.

— 8 —

onde, som ordet sier, 1. Tes. 5, 22, og tar all tanke til fange under Kristi lydlighet, 2. Kor. 10, 5, den skyr sladder og bakvaskelse og kivid og trette partier m. m. O, nei! den tenker ikke ond, 1. Kor. 13, 4—7. Eller med andre ord. «den forstar ikke smiger!» Job. 32, 22, den elsker rettferdighet og hater ugudelighet, Salm. 45, 8, og alt ond, Salm. 96, 10. Ordsp. 8, 13, d. e. det onde i mennesket. Den irettesetter dem som synde, 1. Tim. 5, 20, og selv får den nåde av Gud til å vandre i lyset, likesom han er i lyset. 1. Joh. 1, 7, d. e.: at efterfølge i hans fotspor, 1. Pet. 2, 21. Forsamlingen følger Jesus, hvor han går, Ap. 14, 4—5, derfor er den så deilig, uten lyde og uten plett eller rynke, Høi. 4, 7. Ef. 5, 27. Gud til ære og pris i all evighet.

Husholdningen.

Forsamlingen har han innsatt i sin husholdning, Ef. 1, 10, og beseglet den for evig, Ef. 1, 11, Høi. 4, 12. Ef. 4, 30. Ingen fiende kan skade den, Kol. 3, 3, Joh. 10, 28—29, 5. Mos. 33, 3.

I denne husholdning mettes den overflødig av husets rett. Salm. 36, 9—10. Salig er den som eter brød i Guds rike, Luk. 14, 15. I husholdnings hjemmet er bordet alltid dekket, Es. 25, 6—7, det er kraftfull mat, Joh. 6, 63. Rettene er Herrens ord, Jerm. 15, 16. Joh. 6, 53—56, smign. Ap. 3, 20, 2. Mos. 24, 1—11. 2. Pet. 1, 3—4

(Mere.)

— 5 —

en ny slekt, 2. Kor. 5, 17, som tilhører den nye stamfar Jesus Kristus, Gal. 3, 16, denne slekt er Guds husfolk, som er oppbygget på apostlenes og profetenes grunnvoll, Ef. 2, 19—20. Derfor kan denne rene hellige forsamling aldri omstyrtes, ti den hviler på ham selv, den evige grunnfaste urgamle urtidsklippe, Matt. 16, 19. Gud og vår Herre Jesus Kristus være evig takk, som bevarer sine lemmer, og er sitt legemes saliggjører. Kol. 5, 23, 1. Kor. 12, 27.

En frisk forsamling.

er den forsamling, som er renset fra all urettferdighet, 1. Joh. 1, 9, og i hvis ånd der ikke er svik, Salm. 32, 1—2, og som alltid befinner sig i Guds kjærlighet, 1. Joh. 4, 16, som ledes og drives av Hellig-Ånden, Gal. 5, 16, som intet godt har utenfor Gud, Salm. 16, 2, men har alle sine kilder i Gud, Salm. 8, 7, 7, som alltid gir akt på Herrens bud, Es. 48, 18, som er villig til å la Gud få lære sig, Es. 48, 17, og gir akt på ham, og vender sitt øre til ham, Es. 51, 4, for å høre hvad han vil, og derefter gjør hvad han sier.

Den forsamling er frisk og tekkelig for Gud og Lammet, Ap. 3, 4—6, kap. 14, 4—6, og i fortsettelse ved å lyde Gud, så skal Herren lede denne forsamling alltid og mette den og styrke den, og den skal vende som en vannrik have og som et kildeveld, hvis vann ikke slår feil, Es. 58, 11, Salm. 23, Joh. 7, 38—39, kap. 10, 10, og Guds fred skal ikke utebli, ti den skal vende som en flod og rettferdigheten som

